

Rozhovor/ Irena Vodičková Cyklisté z dusičné

Cyklisté z dusičné jsou v Lovochemii známým jevem, asi v žádném jiném provozu či oddělení nepropadlo tomuto sportu tolik zaměstnanců. Zašli jsme proto za jedním z nich, panem Jaroslavem Jírou, abychom se dozvěděli více.

Úvodem bych chtěl jménem nás, kolečkářů, a to nejenom z „dusičné“, pozdravit čtenáře Lovochemiku. Kolo není jenom sport a dřina, je to i relax a super hobby. Vždyť cykloturistika je dnes velice rozšířená a sítě cyklostezek se stále rozrůstají, a pro mnoho našich zaměstnanců je i jednou z možností, jak se dopravit do podniku.

Kolik nadšenců na Vašem oddělení cyklistiku provozuje?

Dá se říci, že polovina má ke kolu nějaký vztah, ať jako ke sportu nebo cykloturistice či jenom k aktivnímu odpočinku. A ostatní – ti nám alespoň fandí: o)).

Pět, z toho dva v týmu MMB Třebenice (Middle Mountain Bikers – volně Středohorští bikeři), se nás snaží zvyšovat výkonnost a taky ji někdy otestovat při závodě. Tým MMB Třebenice vznikl před dvěma lety a má i s potěrem 7 členů (třináctiletý syn Jakub), z toho

Foto z MTB závodu Lafarge Čížkovice 2004.

Foto: Jaroslav Jira

je kvarteto, B. Dušek (DAM), J. Čarný (LAV), M. Příhoda a já zaměstnáno v Lovochemii. Zbývajícím borci jsou J. Krátký a P. Čuchal (na fotu bohužel chybí).

A když jsme u Lovochemie, v minu-

lém čísle Lovochemiku se prezentoval další z těch aktivnějších navrátilců se do podniku, pro bikery starý známý, Pepík Šklíba.

Jak dlouho už jezdíte?

Asi od 4 let, ale až v roce 1998 jsem

kolu propadl. Nejdříve silnička a po zhuštění dopravy na našich silnicích jsem od roku 2001 fanda MTB.

Jak často a kde trénujete?

To je tajný, soupeři by měli výhodu: o)).

Po pravdě se snažím tak 5x týdně alespoň hodinu až tři si dát do těla. Převážně kolo, ale běh mi taky není cizí. A kde? České Středohoří je dost rozlehlé a cest a cestiček je hodně.

Jaké závody už jste absolvovali a jakých výsledků jste dosáhli?

Pravidelně, od jeho vzniku (2004), jezdíme Krále Středohoří, což je celoroční seriál závodů v cyklistice (silniční či MTB), v bězích a triatlonech pro širokou veřejnost. V tomto seriálu se nám občas podařilo umístit se v popředí jednotlivých závodů. No a samozřejmě maratonů v MTB. Tady ale nejde tak o umístění, jako o překonání sebe sama, protože, kdo si pobyl v sedle kola 6 a více hodin v blátě a dešti, tak ví, o čem mluvím. A něco podobného jsme v sobotu 12. května 2007 v Heřmanicích u Jablonného v Podještědí na MALEVIL CUPU zažili (více možno na www.paklisport.cz).

Co Vás na cyklistice nejvíce baví a jak dlouho plánujete, že u tohoto sportu vydržíte?

Na horském kole mám volnost (pro sportování nepotřebuji žádné hřiště nebo halu), kontakt s přírodou (projíždět krajinu v různých ročních dobách je opravdu zážitek) a především partu

lidí motajících se kolem kol.

Co se týká výdrže u tohoto sportu? Odpověď mi dal už před několika lety pan Antonín Zima z Roudnice nad Labem, mimo jiné pravidelný účastník seriálu Krále Středohoří, rokem narození 1934.

Baví Vás jezdit taky „jen tak“, tedy rekreačně, třeba s rodinou?

Samozřejmě, až s rodinkou jsem kolikrát docenil krásu našeho kraje, protože na švih s klukama z týmu to nejde, to se naloží velká (placka – převodník), zalehne se, rudo před očima a až nad zlatavým mokem se vydechne a zjišťuje, kde že jsme to vlastně jezdili.

Co byste rádi změnili, aby se Vám jezdilo ještě lépe (řma ovšem prož tým alespoň prozatím neplánuje)?

Asi se budu opakovat, ale více ohleduplnosti od řidičů aut, my cyklisté nemáme kolem sebe plechařinu a z vlastní zkušenosti vím, že auto je tvrdý!

A jinak? Cestovat na závody, startovní, to vše něco stojí. Takže se vůbec nebráníme nějakému sponzorskému daru a jsme ochotni na své dresy umístit loga či pozměnit název týmu.

Závěrem bych chtěl všem za MMB Třebenice popřát na vyjížděky vždy slunečno, vítr do zad a co nejméně defektů.

To samé přeje redakční rada nejen Vám, ale i všem cyklistům z Lovochemie. ☐